Republica Moldova

PARLAMENTUL

LEGE Nr. 652
din 28.10.1999

cu privire la certificare

Publicat : 03.02.2000 în Monitorul Oficial Nr. 012 Data intrarii in vigoare : 03.02.2000

Abrogată prin LP186/24.04.03, MO141/11.07.03 art.566 la data 11.12.03
MODIFICAT
LP240-XV din13.06.03, MO138/08.07.03 art.557

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.
Prezenta lege stabileşte cadrul juridic al certificării produselor, utilajelor, proceselor, tehnologiilor, sistemelor de producţie şi lucrărilor potenţial periculoase, software, sistemelor calităţii şi serviciilor, denumite în continuare produse, în scopul asigurării securităţii naţionale, evitării fraudelor, apărării drepturilor, protecţiei vieţii, sănătăţii şi averii consumatorilor, protecţiei mediului, conform obiectivelor Organizaţiei Mondiale a Comerţului.
Prezenta lege defineşte, de asemenea, drepturile şi obligaţiile participanţilor la procesul de certificare, stabileşte cadrul juridic al certificării personalului ce activează în domeniul managementului calităţii.

Capitolul I
DISPOZIŢII GENERALE

Articolul 1. Noţiuni principale

În sensul prezentei legi, sînt utilizate următoarele noţiuni principale:
certificare - procedură prin care o terţă parte (o organizaţie, independentă de furnizor şi de consumator) dă o asigurare scrisă că un produs corespunde condiţiilor specificate;
certificare obligatorie (legală) - certificare a produselor într-un domeniu reglementat legal, care asigură, cu un grad suficient de încredinţare, că un produs identificat în modul cuvenit corespunde standardelor sau reglementărilor tehnice. Certificării obligatorii (legale) sînt pasibile produsele incluse în Nomenclatorul produselor supuse certificării obligatorii (legale);
certificare benevolă - certificare a produselor, efectuată în exclusivitate din iniţiativa furnizorului sau a beneficiarului, inclusiv în baza prescripţiilor documentelor normative, contractului de furnizare a produselor sau în oricare alte prescripţii clar formulate. Certificării benevole sînt pasibile produsele neincluse în Nomenclatorul produselor supuse certificării obligatorii (legale);

certificare igienică - procedură de studiu, efectuată de Serviciul Sanitaro-Epidemiologic de Stat, în baza căreia se confirmă inofensivitatea mărfurilor pentru beneficiari sau pentru mediu şi se permite producerea (importul) şi comercializarea lor;

certificare a personalului - procedură prin care un organism de certificare a personalului dă o asigurare scrisă că o anumită persoană este competentă să activeze într-un anumit domeniu;

sistem de certificare - sistem cu reguli şi proceduri proprii de dirijare, destinat certificării conformității;

subsistem de certificare igienică - sistem de certificare, în cadrul Sistemului Național de Certificare, cu reguli şi proceduri proprii de dirijare, coordonate cu Sistemul Național de Certificare, destinat evaluării igienice;

organismul național de certificare - autoritate a administrației publice, împuternicită de Guvern să elaboreze şi să implementeze politica de stat în domeniul certificării;

organism de certificare - organism, indiferent de forma de proprietate, acreditat, în modul stabilit, pentru efectuarea certificării conformității;

conformitate - îndeplinirea de către un produs a condițiilor specificate;

evaluare a conformității - examinarea sistematică a gradului (nivelului) de satisfacere de către un produs a condițiilor specificate;

procedură de evaluare a conformității - orice procedură utilizată, direct sau indirect, pentru a determina gradul de respectare a prescripțiilor pertinente ale standardelor sau reglementărilor tehnice;

certificat de conformitate - document, emis în baza regulilor sistemului de certificare, care adevereşte, cu un grad suficient de încredințare, că un produs identificat în modul cuvenit corespunde standardelor sau reglementărilor tehnice, normelor de exploatare inofensivă a obiectelor şi tehnologiilor cu grad sporit de pericol;

certificat igienic - document emis de Serviciul Sanitaro-Epidemiologic de Stat în baza certificării igienice;

marcă națională de conformitate - marcă, protejată în modul stabilit, emisă şi aplicată conform regulilor Sistemului Național de Certificare, care adevereşte, cu un grad suficient de încredințare, că un produs identificat în modul cuvenit corespunde standardelor sau reglementărilor tehnice;

furnizor - partea responsabilă pentru produs, care poate confirma că este asigurată calitatea cuvenită. Definiția se aplică producătorilor, distribuitorilor, importatorilor, montatorilor, prestatorilor de servicii etc.;

declarație a furnizorului - document prin care un furnizor dă o asigurare scrisă că produsul furnizat (comercializat) corespunde condițiilor specificate;

laborator (centru) de încercări acreditat - laborator (centru) de încercări, indiferent de forma de proprietate, acreditat, în modul stabilit, pentru efectuarea încercărilor produsului în vederea certificării în Sistemul Național de Certificare;

organism de acreditare a laboratoarelor (centrelor) subsistemului de certificare igienică - organism abilitat de organismul național de certificare cu acreditarea laboratoarelor subsistemului de certificare igienică;

marcă națională de acreditare - marcă, protejată în modul stabilit, emisă şi aplicată conform regulilor Sistemului Național de Certificare pentru a confirma acreditarea în Sistemul Național de Certificare;

produs - rezultat al unor activități sau al unor procese, care poate cuprinde servicii, utilaje, materiale procesate, software sau o combinație a acestora; poate fi material (ex., ansambluri sau materiale procesate) sau imaterial (ex., informații sau concepte), sau poate fi o combinație a acestora; poate fi intenționat (ex., o ofertă pentru beneficiari) sau

neintenționat (ex., un poluant sau efecte nedorite);

produse potențial periculoase - produse care, în urma nerespectării tehnologiei de producție, a regulilor de folosire sau a condițiilor de păstrare, pot deveni periculoase pentru beneficiari sau pentru mediu;

serviciu - rezultat al unor activități interferente dintre furnizor şi beneficiar, precum şi al unor activități interne ale furnizorului, în vederea satisfacerii necesităților beneficiarului;

Nomenclator - listă a produselor supuse certificării obligatorii (legale), aprobată de organismul național de certificare;

expert - persoană care a obținut, în modul stabilit, certificat de competență pentru efectuarea de lucrări într-un domeniu concret de evaluare a conformității;

auditor (în domeniul calității) - persoană care a obținut, în modul stabilit, calificare pentru a efectua auditul calității produselor.

Articolul 2. Legislația în domeniul certificării

Activitățile în domeniul certificării produselor sînt reglementate de Legea privind protecția consumatorilor, Legea cu privire la standardizare, Legea privind asigurarea sanitaro-epidemiologică a populației, Legea privind protecția mediului înconjurător, Legea privind calitatea în construcții, Legea privind controlul asupra armelor individuale, Legea privind apărarea împotriva incendiilor, Legea cu privire la protecția muncii, Legea privind mărcile şi denumirile de origine a produselor, precum şi de prezenta lege şi de actele normative emise în baza acestor legi.

Articolul 3. Scopurile certificării

Certificarea se efectuează în scopul:

a) creării de condiții adecvate pentru activitatea agenților economici pe piața Republicii Moldova, precum şi pentru participarea lor la cooperarea economică, tehnico-ştiințifică internațională şi integrarea în piața mondială;

b) asigurării securității naționale, evitării fraudelor, apărării drepturilor, protecției vieții, sănătății şi averii consumatorilor, protecției mediului;

c) protejării pieței interne contra produselor de calitate inferioară şi contrafăcute;

d) contribuirii la alegerea competentă de către consumatori a produselor;

e) confirmării indicilor de calitate ai produselor, declarați de furnizori.

Articolul 4. Sistemul Național de Certificare

(1) Sistemul Național de Certificare reprezintă o structură organizatorică unică, capabilă să asigure conlucrarea tuturor participanților la procesul de certificare conform principiilor şi regulilor de efectuare şi dirijare a activității de certificare.

(2) Dirijarea şi coordonarea activității de certificare se efectuează de către organismul național de standardizare - Departamentul Supraveghere Tehnică, Standardizare şi Metrologie.

(3) Funcția organismului național de certificare o îndeplineşte Departamentul Supraveghere Tehnică, Standardizare şi Metrologie.

(4) Sistemul Național de Certificare trebuie să corespundă criteriilor generale ale ghidurilor Organizației Internaționale de Standardizare şi ale Comisiei Electrotehnice Internaționale, standardelor europene şi obiectivelor Organizației Mondiale a Comerțului.

(5) În cadrul Sistemului Național de Certificare se efectuează atît certificarea obligatorie (legală), cît şi certificarea benevolă. În domeniul certificării obligatorii (legale) nu se admite activitatea organismelor de certificare care nu au sediu în Republica Moldova şi care nu sînt acreditate în modul stabilit de Sistemul Național de Certificare.

(6) Organismele de certificare ale subsistemelor de certificare, cu excepția subsistemului de certificare igienică, sînt obligate să obțină autorizație pentru activitatea de certificare obligatorie

(legală) în modul stabilit de organismul național de certificare.

Articolul 5. Competența organismului național de certificare

Organismul național de certificare, în conformitate cu prezenta lege:

a) elaborează şi implementează politica de stat în domeniul certificării, stabileşte principiile şi regulile de efectuare a certificării în Republica Moldova;

b) asigură funcționarea Sistemului Național de Certificare;

c) coordonează activitatea Centrului informativ în problemele certificării conform cerințelor Organizației Mondiale a Comerțului;

d) efectuează, în modul stabilit, înregistrarea de stat a organismelor de certificare benevolă;

e) pregăteşte, în modul stabilit, propuneri privind oportunitatea sau necesitatea aderării la sistemele internaționale (regionale) de certificare;

f) încheie cu alte țări şi organisme internaționale (regionale) acorduri de recunoaştere reciprocă a activităților în domeniul certificării;

g) stabileşte reguli şi proceduri de recunoaştere a certificatelor şi mărcilor de conformitate străine şi efectuează recunoaşterea acestora;

h) elaborează, în limitele competenței sale, acte normative în domeniul certificării şi publică aceste acte;

i) reprezintă Republica Moldova în organisme internaționale (regionale) în domeniul certificării;

j) organizează şi coordonează toate genurile de activitate în domeniul certificării în Sistemul Național de Certificare;

k) aprobă regulamentele organismelor de certificare şi celor de acreditare ale Sistemului Național de Certificare;

l) elaborează reguli şi proceduri de acreditare a organismelor de acreditare, a organismelor de certificare şi a laboratoarelor (centrelor) de încercări şi le acreditează;

m) participă, în caz de necesitate, la crearea unor sisteme specifice de certificare în cadrul Sistemului Național de Certificare;

n) stabileşte reguli şi proceduri de certificare a produselor;

o) elaborează programe de instruire, stabileşte regulile şi procedurile de formare şi certificare a auditorilor şi efectuează certificarea acestora;

p) stabileşte reguli şi proceduri de eliberare a autorizațiilor pentru activități în domeniul certificării şi le eliberează;

q) eliberează certificate de conformitate şi autorizații conform regulilor şi procedurilor stabilite;

r) stabileşte reguli şi proceduri de inspectare a produselor certificate şi efectuează această activitate;

s) ține Registrul de Stat al Sistemului Național de Certificare;

t) deține dreptul exclusiv de multiplicare a formularelor certificatelor de acreditare, a certificatelor de conformitate şi a altor documente oficiale ale Sistemului Național de Certificare;

u) aprobă Nomenclatorul şi coordonează activitatea de elaborare a acestuia;

v) suspendă sau sistează orice activitate în domeniul certificării, în caz de nerespectare a regulilor Sistemului Național de Certificare;

w) anulează sau suspendă acțiunea certificatelor şi a mărcilor naționale de conformitate, în caz de nerespectare a regulilor stabilite de Sistemul Național de Certificare;

x) desemnează organismele de certificare acreditate în Sistemul Național de Acreditare pentru activitatea în domeniul certificării obligatorii (legale).

Articolul 6. Competența altor autorități ale administrației publice în domeniul certificării

Alte autorităţi ale administraţiei publice, în limitele competenţei lor:

a) elaborează şi aprobă reglementări tehnice pentru produsele supuse reglementărilor (cerinţe de inofensivitate a produselor pentru viaţa, sănătatea şi averea consumatorilor şi pentru mediu);

b) elaborează propuneri referitoare la Nomenclator;

c) participă la activitatea de formare a subsistemelor specifice de certificare a produselor (organismelor de certificare, laboratoarelor de încercări) în cadrul Sistemului Naţional de Certificare;

d) organizează activităţi de certificare a produselor la întreprinderile subordonate;

e) participă, prin intermediul instituţiilor de învăţămînt respective, la pregătirea şi reciclarea cadrelor pentru activităţi în domeniul încercărilor şi managementului calităţii conform programelor coordonate cu organismul naţional de certificare.

Articolul 7. Competenţa subsistemului de certificare igienică

Subsistemul de certificare igienică, în limitele competenţei sale:

a) elaborează şi aprobă acte normative în domeniul certificării igienice;

b) elaborează şi aprobă regulile şi procedeele de organizare şi efectuare a certificării igienice;

c) organizează şi efectuează certificarea igienică a produselor destinate consumului uman.

Capitolul II
MĂRCILE NAŢIONALE DE CONFORMITATE ŞI DE ACREDITARE

Articolul 8. Mărcile naţionale de conformitate

(1) Mărcile naţionale de conformitate pentru certificarea obligatorie (legală) şi benevolă în Sistemul Naţional de Certificare se elaborează de către organismul naţional de certificare. Imaginea grafică, dimensiunile şi regulile de utilizare a mărcilor naţionale de conformitate se stabilesc în corespundere cu standardul respectiv.

(2) Mărcile naţionale de conformitate sînt proprietate a organismului naţional de certificare şi se utilizează pentru marcarea produselor certificate conform regulilor Sistemului Naţional de Certificare şi conform prezentei legi.

(3) Dreptul de utilizare a mărcilor naţionale de conformitate se transmite furnizorilor de către organismul naţional de certificare în baza acordului de licenţă, întocmit şi semnat conform regulilor Sistemului Naţional de Certificare.

(4) Informaţia privind mărcile naţionale de conformitate înregistrate se publică, în modul stabilit, pentru a asigura protecţia lor juridică.

(5) Nu se înregistrează, în calitate de mărci naţionale de conformitate, semnele şi inscripţiile identice sau analoage care pot fi confundate cu mărcile naţionale de conformitate deja înregistrate.

(6) Protecţia juridică a mărcilor naţionale de conformitate este asigurată de legislaţia în vigoare, inclusiv de prezenta lege, precum şi de normele juridice internaţionale în cazul înregistrării lor în Organizaţia Mondială a Proprietăţii Intelectuale din Geneva, în conformitate cu articolul 6-bis al Convenţiei de la Paris din 20 martie 1883, revizuită la Stockholm la 14 iulie 1967, sau în alte organisme internaţionale (regionale) competente.

Articolul 9. Marca naţională de acreditare

(1) Marca naţională de acreditare se elaborează de către organismul naţional de certificare. Imaginea grafică, dimensiunile şi regulile de utilizare a mărcii naţionale de acreditare se stabilesc în corespundere cu standardul respectiv.

(2) Marca naţională de acreditare este proprietate a organismului naţional de certificare şi se utilizează pentru atestarea acreditării în Sistemul Naţional de Certificare.

(3) Dreptul de utilizare a mărcii naţionale de acreditare se transmite altor organizaţii în

baza acordului de licență, întocmit şi semnat conform regulilor Sistemului Național de Certificare.

(4) Nu se înregistrează, în calitate de marcă națională de acreditare, semnele şi inscripțiile identice sau analoage care pot fi confundate cu mărcile naționale de acreditare deja înregistrate.

(5) Protecția juridică a mărcii naționale de acreditare este asigurată de legislația în vigoare, inclusiv de prezenta lege, precum şi de normele juridice internaționale în cazul înregistrării ei în Organizația Mondială a Proprietății Intelectuale din Geneva, în conformitate cu articolul 6-bis al Convenției de la Paris din 20 martie 1883, revizuită la Stockholm la 14 iulie 1967, sau în alte organisme internaționale (regionale) competente.

Capitolul III
CERTIFICAREA OBLIGATORIE (LEGALĂ)

Articolul 10. Certificarea obligatorie (legală)

(1) Certificarea obligatorie (legală) se efectuează, în cazurile prevăzute de legislația în vigoare, inclusiv de prezenta lege, prin eliberarea certificatului de conformitate sau întocmirea de către furnizor a declarației care atestă conformitatea produselor cu condițiile specificate. Dreptul de a declara conformitatea produselor furnizate poate fi acordat furnizorilor care dispun de certificat de conformitate la sistemul de calitate, ce corespunde standardelor internaționale ISO seria 9000, eliberat de un organism de certificare acreditat de Sistemul Național de Certificare.

(2) Documentele normative cu privire la produsele potențial periculoase pentru viața, sănătatea şi averea consumatorilor şi pentru mediu trebuie să conțină cerințe obligatorii privind inofensivitatea acestora.

(3) Produsele pentru care în documentele normative sînt specificate cerințe obligatorii de inofensivitate pentru viața, sănătatea şi averea consumatorilor şi pentru mediu se includ în Nomenclator şi se certifică în exclusivitate în cadrul Sistemului Național de Certificare de organisme de certificare abilitate de organismul național de certificare cu dreptul de certificare obligatorie (legală).

(4) Aprobarea, actualizarea şi modificarea anuală a Nomenclatorului se efectuează de către organismul național de certificare.

(5) Se interzice comercializarea produselor incluse în Nomenclator fără certificat de conformitate şi/sau marcă națională de conformitate şi fără certificat igienic la produse alimentare şi la medicamente, iar în cazul produselor cu destinație dublă - fără decizia respectivă a comisiei speciale guvernamentale.

Articolul 11. Competența şi obligațiile organismelor de certificare şi laboratoarelor (centrelor) de încercări acreditate

(1) Organismele de certificare a produselor:

a) execută lucrări de certificare şi de inspectare a produselor certificate în strictă conformitate cu regulile Sistemului Național de Certificare şi cu legislația în vigoare;

b) eliberează, suspendă şi anulează certificate de conformitate în funcție de rezultatele certificării sau ale inspecțiilor efectuate;

c) pun la dispoziția clienților informație şi acordă consultații în domeniul certificării în limitele competenței lor;

d) respectă confidențialitatea informației obținute în procesul efectuării certificării, la cererea scrisă a clienților, cu excepția informației ce ține de domeniul inofensivității produselor.

(2) Laboratoarele (centrele) de încercări acreditate:

a) efectuează încercări asupra unor produse concrete sau încercări concrete în scop de certificare, în conformitate cu regulile Sistemului Național de Certificare şi cu

documentele normative respective în vigoare;

b) respectă confidențialitatea informației obținute în procesul efectuării încercărilor, la cererea scrisă a clienților, cu excepția informației ce ține de domeniul inofensivității produselor.

Articolul 12. Obligațiile furnizorilor în cazul certificării obligatorii (legale)

Furnizorii produselor pasibile de certificare obligatorie (legală) sînt obligați:

a) să certifice produsele incluse în Nomenclator în conformitate cu prezenta lege şi cu regulile de certificare ale Sistemului Național de Certificare;

b) să marcheze cu marca națională de conformitate, în modul stabilit, produsele certificate în Sistemul Național de Certificare;

c) să comercializeze produsele incluse în Nomenclator numai avînd certificat de conformitate, eliberat de Sistemul Național de Certificare;

d) să asigure conformitatea produselor comercializate cu cerințele specificate în documentele normative de referință;

e) să specifice în documentele de însoțire informația privind certificarea produselor şi privind documentele normative de referință;

f) să suspende furnizarea produselor certificate şi să le retragă din rețeaua de comerț în cazul necorespunderii acestora cerințelor specificate în documentele normative de referință sau în cazul suspendării sau anulării, în modul stabilit, a certificatului de conformitate;

g) să contribuie la îndeplinirea obligațiilor de serviciu de către persoanele cu funcții de răspundere ale organismului național de certificare şi ale organismelor de certificare;

h) să informeze operativ organismul de certificare respectiv asupra modificărilor operate în documentația normativă, tehnică sau tehnologică a produsului certificat;

i) să-şi onoreze obligațiile financiare față de organismul de certificare conform acordurilor semnate.

Articolul 13. Importul produselor

(1) Produsele pasibile de certificare obligatorie (legală), conform prezentei legi, la importare trebuie să fie însoțite de certificate de conformitate şi/sau de marca națională de conformitate, recunoscute în Sistemul Național de Certificare în modul stabilit, precum şi de certificate igienice la produse alimentare şi la medicamente. În cazul în care certificatele de conformitate şi/sau marca națională de conformitate menționate lipsesc, produsele se certifică în Sistemul Național de Certificare.

(2) Contractele de import al produselor pasibile de certificare obligatorie (legală) în Republica Moldova vor prevedea prezența obligatorie a certificatelor de conformitate şi/sau a mărcii naționale de conformitate, recunoscute în Sistemul Național de Certificare, precum şi a certificatelor igienice la produse alimentare şi la medicamente.

(3) Procedurile de evaluare a conformității aplicate produselor de import sînt similare procedurilor aplicate produselor de origine autohtonă şi trebuie să corespundă cerințelor articolelor 2 - 9 ale Acordului Organizației Mondiale a Comerțului privind barierele tehnice în comerț.

Articolul 14. Inspecția produselor certificate

(1) Inspecția produselor certificate se efectuează de către structurile respective ale organismului național de certificare şi ale organismelor de certificare şi/sau de către alte organisme împuternicite de acestea.

(2) Controlul asupra respectării de către furnizori a prezentei legi este efectuat de către organismul național de standardizare şi alte autorități ale administrației publice, precum şi de către asociațiile obşteşti de protecție a consumatorilor, în limitele competenței lor.

(3) Persoanele cu funcții de răspundere ale organismului național de certificare şi ale organismelor de certificare au dreptul de a inspecta furnizorii în limitele competenței lor.

Articolul 15. Finanțarea activității de certificare obligatorie (legală) şi de inspectare a produselor certificate

(1) Se finanțează de la bugetul de stat:

a) elaborarea politicii şi a programului de dezvoltare a certificării;

b) elaborarea şi actualizarea standardelor şi documentelor organizatorico-metodice ale Sistemului Național de Certificare;

c) instituirea şi activitatea Centrului informativ în problemele certificării conform cerințelor şi obiectivelor Organizației Mondiale a Comerțului;

d) participarea la lucrările organismelor internaționale (regionale) de certificare şi conlucrarea cu organismele naționale de certificare din alte țări;

e) participarea la elaborarea standardelor, normelor, ghidurilor şi altor documente internaționale (regionale) în domeniul certificării;

f) ținerea Registrului de Stat al Sistemului Național de Certificare şi arhivarea materialelor privind înregistrarea de stat a sistemelor de certificare şi a mărcilor de conformitate.

(2) Se finanțează de către organismul național de certificare din mijloacele proprii:

a) executarea tuturor lucrărilor de acreditare, de certificare, a serviciilor de audit şi expertiză, precum şi efectuarea inspecției produselor certificate;

b) punerea la dispoziția instituțiilor, persoanelor juridice şi persoanelor fizice interesate a informației oficiale şi acordarea de consultații în domeniul certificării;

c) organizarea cursurilor de pregătire şi reciclare a specialiştilor în domeniul managementului calității şi certificării produselor.

(3) Cheltuielile aferente certificării produselor se raportează la costul acestora.

Capitolul IV
CERTIFICAREA BENEVOLĂ

Articolul 16. Certificarea benevolă

(1) Certificarea benevolă se efectuează în cadrul Sistemului Național de Certificare.

(2) Plățile pentru executarea lucrărilor şi serviciilor în domeniul certificării benevole, precum şi pentru efectuarea inspecției produselor certificate, le achită solicitanții (furnizorii, beneficiarii) conform taxelor contractuale, în baza acordurilor semnate.

(3) Controlul asupra activității organismelor de certificare şi a laboratoarelor acreditate în Sistemul Național de Certificare se exercită de către organismul național de certificare.

Articolul 17. Obligațiile furnizorilor în cazul certificării benevole

(1) Furnizorii, în cazul certificării benevole, trebuie să asigure conformitatea indicilor certificați cu indicii specificați în documentul de referință.

(2) Furnizorii sînt obligați să marcheze, în modul stabilit, produsele fabricate şi certificate.

Capitolul V
DREPTURILE FURNIZORILOR

Articolul 18. Drepturile furnizorilor în cazul certificării obligatorii (legale) şi benevole

(1) În cazul în care furnizorul nu este de acord cu rezultatele încercărilor sau cu decizia organismului de certificare, el are dreptul să trimită organismului național de certificare o contestație în termen de 15 zile.

(2) Organismul național de certificare este obligat să soluționeze contestația în termen de cel mult 30 de zile şi să informeze în scris petiționarul în privința deciziei luate.

(3) În cazul în care furnizorul nu este de acord cu decizia organismului național de certificare, el este în drept să se adreseze instanței de contencios administrativ competente în

termen de 15 zile.
[Art.18. (3) modificat prin L240/13.06.03, MO138/08.07.03 art.557]
~~(3) În cazul în care furnizorul nu este de acord cu decizia organismului național de certificare, el este în drept să se adreseze instanței de judecată în termen de 15 zile.~~
(4) Furnizorul are dreptul să facă reclamă produselor sale certificate în Sistemul Național de Certificare, referindu-se, în mod obligatoriu, la numărul certificatului de conformitate.
(5) Se interzice a face reclamă produselor, incluse în Nomenclator, fără certificate de conformitate.

Capitolul VI
RĂSPUNDEREA PENTRU ÎNCĂLCAREA PREZENTEI LEGI

Articolul 19. Răspunderea pentru încălcarea prezentei legi
Încălcarea prezentei legi atrage răspunderea conform legislației în vigoare.

Capitolul VII
ACORDURI INTERNAȚIONALE (INTERSTATALE)

Articolul 20. Acorduri internaționale (interstatale)
(1) În cazul în care acordul internațional (interstatal) la care Republica Moldova este parte stabileşte alte reguli decît cele prevăzute de legislația Republicii Moldova, se aplică regulile acordului internațional (interstatal).
(2) Certificarea produselor destinate exportului poate fi efectuată pentru conformitate cu cerințele specificate de partea importatoare în acordul de livrare a produselor.
(3) Agentul economic-exportator care a livrat produse neconforme cerințelor specificate în acord se supune sancțiunilor în modul stabilit de acordul respectiv.

Capitolul VIII
DISPOZIȚII FINALE

Articolul 21
Guvernul, în termen de 3 luni:
- va prezenta Parlamentului propuneri pentru aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege;
- va aduce propriile acte normative în concordanță cu prezenta lege;
- va asigura revizuirea de către ministere, departamente şi autoritățile administrației publice locale a actelor normative care contravin prezentei legi.

PREŞEDINTELE
PARLAMENTULUI Dumitru DIACOV
Chişinău, 28 octombrie 1999.
Nr. 652-XIV.